

Tolvte Møde.

Fredagen den 12te Decbr.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der paa Pladserne er omdeelt Betænkning over Udkast til Lov om Oprettelse af et nyt Blindeinstitut. Hvis Ændringsforslag ønskes indgivne, skal jeg bede dem aflevere i Bureauet til imorgen Aften.

Det første Nummer paa Dagsordenen er: første Behandling af Udkast til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1857—58. (Udkastet findes i Anhanget, Sp. 5.)

Tscherning: Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Minister, om han kunde have det Mindste imod, at der kommer en Tilføining til Loven, som, isald Capitelstarten bringer Bygprisen under 4 Rd., skal forhindre, at den da faaer Indflydelse paa Gagerne; thi da denne Lov blev til, blev Bygprisen sat til 4 Rd., ikke forat Gagerne derved skulde blive ringere i Penge, end de da vare, men forat de kunde blive høiere, naar nemlig Tiderne bleve dyrere. Nu troer jeg vel ikke, at der vil komme en Capitelstart under 4 Rd., men det er ikke en absolut Umulighed; og naar man søger til i Lovens § 1, at, saafremt Capitelstarten synker ned til 4 Rd. og derunder, skal den ingen Indflydelse have paa Gageansættelsen, saa falde alle Banskfeligheder bort.

J. A. Hansen: Den Forhandling, vi havde i Gaarsmødet, har ledet mig til en Overveielse angaaende det foreliggende Lovudkast, som jeg skal tillade mig at fremsætte for det ærede Thing. Vi have i Almindelighed i de sidste Par Aar, naar Repræsentationen har været samlet, hørt, at det var nødvendigt, at man fik en vedvarende almindelig Gageforhøielse for samtlige Embedsmænd; men det har paa den anden Side vist sig, at Regjeringen,

idetmindste hidtil, ikke har stræbt at fremkomme med et saadant almindeligt Forslag, men har alene søgt at vinde det Formaal, den vilde naae, ved efterhaanden at bringe enkelte Forslag frem til Forbedring af Gagerne og Lønningerne for visse enkelte Classer af Embedsmænd. Dette er nu for dem, der ville holde lidt tilraade med Befolkningens Bidrag i den Retning, overmaade uheldigt, fordi man siger da ved den enkelte Lov, det er kun Smaating, hvorom der er Tale; ved den Lov, som foreligger, siger man, er der ikke Tale om finantstille Spørgsmaal, men der er kun Tale om en overmaade vigtig Classe af Embedsmænd, som man maa sørge for at stille paa en god Maade; det siger man nu hvergang, og dernæst fører man til: Det er naturligt, at denne Lov ikke kan have mindste Indflydelse paa nogen følgende Lov af samme Slags for andre Embedsmænd; men efterhaanden, som man har givet disse Love, kommer man i en følgende Lovstump for Andre til ligeledes at henholde sig til de tidligere og sige: Der have vi gjort det og det, og Billighed taler for, at denne Classe af Embedsmænd stilles paa samme Fod som de andre. Dette er et af de Spørgsmaal, og jeg kan vel sige det Spørgsmaal, som mere end noget andet fremkalder heftige Debatter her i Thinget, og jeg antager, at slike Debatter ere lige ubehagelige fra begge Sider. Det er derfor faldet mig ind, om man ikke pludseligt, nu her paa engang kunde afgjøre hele dette Spørgsmaal, ved at gjøre denne Lov vedvarende og ikke sige, at den skal gjælde for eet Aar, men gjøre den gjældende for Fremtiden; saa staaer den som en almindelig Gageforhøielse for alle Classer af Embedsmænd, og saa ere vi for Fremtiden ude over dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Thing, om man ikke under den hyderligere Behandling af denne Sag maatte finde det rigtigt, nu engang for alle at komme ud over disse bestandig tilbagevendende enkelte Spørgsmaal om Gageforhøielse for enkelte Classer af Embedsmænd, ved at gjøre denne Lov til en almindelig vedvarende Lov, naturligvis under Forudsætning af, at man da i en rum Tid vil blive fritaget for alle Gjen-tagelse af slike Love.